

אדם הרבה מאד, אפילו היה המניף מן הענקים.

אך במדרש רבה קהלת [פי"א א ז] יש שאהרן הניף כ"ב אלף ליום ביום אחד.

[ח יד] והבדלת את הָלֹוִים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הָלֹוִים:

את הָלֹוִים. נ"ל [ג מה].

[ח טו] וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ הָלֹוִים לַעֲבֹד אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְטַהַרְתָּ אֹתָם וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה:

לַעֲבֹד אֶת אֹהֶל מוֹעֵד. נ"ל [ד ל, ח יא].

[ח יח] וְאַקַּח אֶת הָלֹוִים תַּחַת כָּל בְּכוֹר בְּבֵנֵי יִשְׂרָאֵל:

את הָלֹוִים. נ"ל [ג מה].

[ח יט] וְאַתָּנָה אֶת הָלֹוִים נְתָנִים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּלְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בְּבֵנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגִשֶׁת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל הַקֹּדֶשׁ:

את הָלֹוִים. נ"ל [ג מה].

את עֲבֹדַת. נ"ל [ח יא].

[ח כ] וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְלֹוִים כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה לְלֹוִים כֵּן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

את משה. נ"ל [ח ג].

[ח יא] וְהִנִּיף אֹהֲרֹן אֶת הָלֹוִים תְּנוּפָה לְפָנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת יְהוָה:

את הָלֹוִים. נ"ל [ג מה].

את עֲבֹדַת ה'. נ"ל [ד ל]. בשירות המשא, ובשיר, ובשערי הבית.

[ח יב] וְהָלֹוִים יִסְמְכוּ אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַכֹּהֲנִים וַעֲשֶׂה אֶת הָאֶחָד חֲטָאָה וְאֶת הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל הָלֹוִים:

את ידיהם. כנ"ל [ח י].

את האחד חטאת. על ידי סמיכה.

ואת האחד עולה לה'. עם נסכים.

[ח יג] וְהִעֲמַדְתָּ אֶת הָלֹוִים לְפָנֵי אֹהֲרֹן וּלְפָנֵי בָנָיו וְהִנַּפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה:

והנפת אתם. צריך עיון אם מבואר בדברי חז"ל שגם משה רבנו עליו השלום הניף הלויים, או הוא פועל יוצא לשלישי, ואינה אלא פעולה סבותית, על דרך ויבן שלמה את הבית [מלכים א, ו יד], אמנם זה פשוט שגם משה רבנו עליו השלום היה בכלל גלוח ותנופה, וכן הוא בפרק חלק [סנהדרין ק"ע"א] לענין גלוח, ובודאי גם תנופה במשמע.

גם צריך עיון בענין תנופת הלויים אם הניפו כולם ביום אחד, כי מעשה נס גדול מאד היה שיניף אדם אחד, ולא היו אנשים קטני הקומה, אבל כגובה ארזים גבהם של דור המדבר כמו שהפליגו חז"ל מהם [ב"ב ע"ד ע"א], לכן הוא דבר גדול מאד למעלה מטבע